

Käppalaverket

Onsdagen den 17 september besökte några SPFare Käppalaverket på Lidingö. Det var inte tillräckligt många anmälda till resan så vi beslöt att åka med egna bilar istället för buss. Vi startade från Bålsta vid 9-tiden och var framme vid Käppalaverket längst ut på södra Lidingö strax efter kl. 10. Det gick förvånansvärt smidigt att ta sig genom staden och det var inga trafikstockningar.

Väl framme möttes vi av vår guide Jan-Erik Berg. Han visade sig vara synnerligen kunnig och underhållande på samma gång. Vi fick veta att Käppalaverket tar emot avloppsvatten från 11 kommuner i Stockholms län och betjänar ca 500000 människor och några större matvaruproducerande industrier. Abonnenterna binds samman av ett nätverk av 65 km långa och stora tunnlarna.

Tunnlarna sträcker sig som längst ända ut till Upplands Bro som är en av de anslutna kommunerna. Håbo var tillfrågad att ansluta sig men bestämde sig istället för att bygga ett eget reningsverk.

Först grovrenas vattnet så att skräp, som inte ska slängas i toaletten, och toalettpap-

per fastnar i ett silgaller. Därefter försedimenteras vattnet så att partiklar sjunker till botten i de stora underjordiska bassängerna. Avloppsvattnet rinner sedan sakta vidare till bassänger för biologisk rening. Mikroorganismer, som tar upp fosfor och kväve, hjälper till att rena vattnet.

Sandfiltreringen är det sista steget. När vattnet har filtrerats genom sandbädden har 99 procent av de organiska föroreningarna avlägsnats, liksom 97 procent av fosfor. Kvävemängden i avloppsvattnet har reducerats med 80 procent. Vattnet släpps ut i Östersjön på 45 meters djup cirka 150 meter utanför Gåshaga.

Det slam som sjunker ner till botten i bassängerna vid sedimenteringen pumpas in i en rötkammare där det bryts ner av mikroorganismer. Under processen bildas biogas som räcker till att driva ca 100 SL-bussar. Det rötade slammet används som gödsel på åkermark och som anläggningsjord.

Käppalaverket är det tredje största reningsverket i Sverige men ett av de med högst kvalitet på det renade vattnet. Vi var mycket nöjda med det vi sett och hört under visningen och även om vi redan innan var rätt så väl medvetna om vad som är tillåtet att slänga i avloppet så blev vi uppdaterade och påmind om vad vi måste undvika att kasta i fortsättningen.

Färden gick därefter vidare till Scandic Foresta för lunch i buffématsalen. Vi fick här en välsmakande måltid och kunde njuta av den upphöjda utsikten över Lilla Värtan och Stockholm från Lidingöhållet.

Millesgården

Efter lunch vandrade vi ner till Millesgårdens entré och blev mottagna av vår guide som vi sedan vandrade runt med i en timma. Vädret var soligt och skönt och det var en njutning att gå omkring och studera skulpturerna i parken. Vår guide berättade på ett fängslande sätt om Carl Milles liv och historien bakom de viktigaste skulpturerna. Vi vandrade upp för den branta stentrappan upp till det övre planet där vi besökte Carl Milles och hans hustru Olgas hem och den stora studion där Carl arbetade.

Även om flera av oss varit på Millesgården tidigare så var det roligt och inspirerande att se de olika skulpturerna så fint arrangerade i den vackra parken.

Resan hemåt gick bra men inte fullt lika fort som ditresan eftersom vi fick sällskap med alla som slutat sitt arbete i Stockholm och skulle åka hem.

Text: Gert Lidö

Foto: Gert Lidö och Björn Burström